

obvladajoče patrolje več ruskih oddelkov nazaj. Severno od Soosmezö v dolini Ottoz prisilil je naš odporni ogenj dvakrat napadajoče Ruse, da se umaknejo nazaj. — Armada pl. Mackensen. V Veliki Valahiji so se razvili novi boji. Dobrudša-armada vzela je Isaaccea in stoji v napadu na mostičje Macin.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Uspešna bitka v Valahiji.

Avstrijsko uradno poročilo od
torka.

K.-B. Dunaj, 26. decembra. Uradno se
danes razglša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. V Veliki Valahiji trajajo boji naprej. Nemške in avstro-ogrške čete vzele so v naskoku, prodirajoče na obeh straneh od Buzena v Brailo vođeče železnice, močne ruske postojanke pri Filipesci. Tudi v prostoru od Romnicu-Sarata smo napredovali. Število v zadnjih dneh v Valahiji vjetih Rusov znaša več kot 5500 mož. — Armada nadvojvode Jožefa. Južno-zapadno od Sulte in južno od Dorna-Watre tipala so ruska poizvedovalna poveljstva brez-uspešno proti našim postojankam. V gozdnih Karpatih nanovo oživljajoči se topovski boj. — Fronta princa Leopolda. Ničesar pomembnega.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Nobeni posebni dogodki.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, fml.

Nad 5500 Rusov vjetih.

Nemško uradno poročilo od
torka.

K.-B. Berlin, 26. decembra (W.-B.) Iz
velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V posameznih oddelkih Ypern-fronte na obeh straneh kanala od La Bassée in zapadno od Lensa se je artiljerijsko delovanje povečalo. Sunki močnih angleških patrolj bili so večkrat zavrnjeni.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Ob spodnjem Stochodu je bila ruska artiljerija živahnija nego drugače. Severno-zapadno od Lucka se je pri nekem podjetju nemških oddelkov 16 Rusov vjelo. — Fronta nadvojvode Jožefa. Na visočini Ludove v gozdnih Karpatih močni topovski ogenj. V dolini Neagra se je izjalovil neki sunek ruskih oddelkov. — Armada Mackensen. Pri bojih v ravnini Velike Valahije in ob robu gorovja južno od Rimnicu-Sarata smo v zadnjih dneh 5500 Rusov vjeli. Včeraj so naskočile mnogokrat izkušene nemške divizije z dodeljenimi avstro-ogrkimi bataljoni krepko branjeno vas Filipesci ob železnici Buzen-Braila in na obeh straneh od nje močno utrjene postojanke Rusov. — Makedonska fronta. Uspešni patroljski sunki bolgarske infanterije severno-zapadno od Monastira. Ob Cerni menjajoči ljuti artiljerijski ogenj.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Čez leta, ko bode sedeli zopet ob belo pogrnjeni mizi med otroci, med vnuki, ljubi ljudje, ne bode hoteli morda nikdar pogrešati težkega časa, ki ste ga pribili tukaj med smrtjo in ranami, samotni, odtrgani od življenja, časa, ki Vas je blagoslovil, ko Vas je navidezno proklinjal, časa, ki je izpolnil čudež...

In kurat je pogledal čez tihe vrste mladih glav: videl je moleče boritelje, kakor da bi bili sami svoji pradedje, ki so bili naslikani na podobah Cranacha in Holbeina in Dürerja, boritelje zvestobe in dolžnosti; in razumel je, da ista pravna in miselna sila vedno zopet ista trupla, iste moze nanovo vstvarja... Zadnjo večerno sonce svetilo je v tiho cerkev... nebeški svet je obsijal čakajoče moze, služabnike velikega čudeža, ki je nesmrten.

T. K. R.

Fellerjev dobrodejni, oživljajoči rastlinski
esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ tolažiti bolečine.

Predvojne cene: 12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko). Čez 100.000 zahvalnih pism in zdravniških priporočil. 502

Hrepenenje po miru.

Mirovna nota Švice.

Sporazumno z Wilsonom.

K.-B. Bern, 23. decembra. (Schweiz. Dep. Ag.). Včeraj, dne 22. decembra 1916 je švicarski Zvezni svet vladam vojujočih se držav sledečo noto poslal:

Predsednik Združenih držav Amerike, s katerim je švicarski Zvezni svet, peljan od svoje vroče želje po kmalušnjem dokončanju sovražnosti, pred nekaj časom v dotiko stopil, imel je prijaznost, naznaniti Zveznemu svetu vladam centralnih in ententnih sil dostavljeno mirovno noto. V tej noti označuje prezident Wilson visoko željivost mednarodnih sklepov v svrhu sigurnega in trajnega preprečenja katastrof, kakor je ta, pod katero sedaj narodi trpijo. Naglašava v zvezi s tem zlasti potrebo, dovesti do konca sedanje vojne. Brez da bi sam delal mirovne predloge ali ponujal posredovanje, omeja se nato, da sondira, je-li sme človeštvo upati, da se je približalo blagru miru. Izredno zaslužena osebna inicijativa predsednika Wilsona našla bo de mogočni učinek v Švici. Zvesta dolžnostim, ki izvirajo iz držanja najstrožje nevtalnosti, v enakem prijateljstvu z državami obeh v vojni stoječih skupin sil stoječa, kakor otok sredi v valovju grozovite vojne narodov ležeča, v svojih idealnih in materijalnih interesih najobčutnejše ogrožena in oškodovana, je naša dežela od globokega hrepenenja po miru napolnjena in pripravljena, sopomagati s svojimi slabotnimi močmi, da se nezmerne mu trpljenju vojne, ki se ji predočuje vsak dan vsled dotike z interniranci, težko ranjenimi in evakuiranci, napravi konec in vstvari podlago za blagostno skupno delovanje narodov. Švicarski Zvezni svet prime torej veselo za priliko, da stremljenja predsednika Združenih držav Amerike podpira. Čutil bi se srečnega, ako bi zamogel delovati na katerikoli še tako ponižni način za približevanje v vojni stoječih narodov in za doseg trajnega miru.

Amerika in mir.

Zdaj se je tudi predsednik Združenih držav severne Amerike Wilson oglašil in podal vojujočim se silam mirovno noto. Uradno se poroča o tej stvari tako-le:

K.-B. Amsterdam, 22. decembra ob 3. uri 57 minut zjutraj. Angleški tiskovni urad objavlja vsebino note, katero je naslovil predsednik Wilson na vse vojskujoče se države. Nota vzpodbuja, naj se kmalu izrazi prilika, da se od narodov, ki se vojskujejo, izve, kako da sodijo o pogojih, po katerih se more končati vojska in o pripravah, ki bi jamčile, da bi več ne izbruhnil podobnih spor. Predsednik pravi, da je nekoliko v zadregi, da bi podal v sedanjem trenutku navodila, ker bi se lahko zdelo, da jih je povzročila pred kratkim izvedena ponudba osrednjih velesil. Njegova opozoritev pa ni s tem nikakor v zezi. Predsednik Wilson opozarja, da so smotri, ki jih vojskujoče se velesile na

obeh straneh zasledujejo, pravzaprav enaki, namreč: zavarujejo naj se pravice in privilegiji slabih narodov in malih držav. Vsak želi, naj se v bodoče prepreči ponovitev take vojske. Vsakdo bi rad pozorno pazil, da bi se ne ustavljale take sovražne zveze, ki bi motile ravnotežje velesil, a vsakdo je tudi pripravljen, da proučuje vprašanje o ustanovitvi take lige narodov, ki bi zagotovila mir. Wilson priporoča, naj se primerjajo nazori o pogojih, ki morajo prednjačiti končnim pogodbam za doseg svetovnega miru. Nobena obeh strank ni do zdaj naznanila natečajnih smotrov, ki bi njo samo in njene narode mogli zadovoljiti. Predsednik ne predlaga nobenega miru, marveč le preiskuje za to, da bi svet izvedel, kako blizu da je mir. Predsednik bi bil srečen, če bi sodeloval in če bi celo iniciativo prevzel.

K.-B. London, 21. decembra. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Washingtona: Državni tajnik Lansing je izjavil:

Nota predsednika Wilsona se ni poslala radi materijalnih koristi Amerike, marveč ker vojskujoče se velesile na obeh straneh vedno bolj zadevajo tudi prave pravice Amerike; položaj postaja za to vedno bolj kritičen. „Sami se tiramo vedno bližje robu vojske“, je rekel državni tajnik, „pravico imamo za to, da izvemo, kaj da hočejo vojskujoče se države, da moremo svoje bodoče stališče določiti. Merodajna za njo ni bila ne nemška ponudba in tudi ne govor Lloyda Georgeja“. Pozneje, ko je govoril z Wilsonom, je Lansing izjavil, da Združene države svoje nevtalne politike v nobenem oziru nisu izpremenile.

Tako govorijo uradna naznanila. Wilsonova nota že zaradi tega ni posebno simpatična, ker je stala Severna Amerika doslej z vsem svojim denarnemu žaklju podobnim srecem na strani naših sovražnikov, čeprav se ni upala direktno nastopati. Boljša kakor vse sladke Wilsonove note bi bila enostavna prepoved izvažanja orožja in streliva iz Amerike. Potem bi bila vojna kmalu končana!

Avstrijski odgovor Ameriki.

K.-B. Dunaj, 26. decembra. C. in kr. vlada je v sporazumu z zveznimi silami podala amerikanskemu poslaniku sledeči odgovor:

„V odgovor dne 22. t. m. od njeg. eks-celence g. amerikanskega poslanika meni sporočenega Aide memoire, ki vsebuje predloge g. predsednika Združenih držav Amerike za izmenjavo misli med sedaj v vojnem stanju se nahajajočimi silami in svrhu mogočega uresničenja miru, naglašava c. in k. vlada predvsem, da se pusti od istega duha prijateljstva in dobrohotnosti, ki se izraza v plemenitih nazorih g. predsednika, tudi od svoje strani pri presojevanju istih voditi. G. predsednik ima cilj pred očmi, stvariti temelj za uresničenje trajnega miru, pri čemur ne želi prejudicirati izbiri pota in sredstev. C. in k. vlada smatra kot najprimernejšo pot k temu cilju neposredno izmenjavo misli med vojujočimi se silami. Nadaljša svoja izjava od 12. t. m., v kateri se je izjavila pripravljena, vstopiti v mirovna pogajanja, počasti se s tem, predlagati kmalušnji sestanek zastopnikov vojujočih se sil v nekem kraju nevtalnega inozemstva. C. in kr. vlada soglašava tudi z naziranjem g. predsednika, da bode šele po končanju te vojne mogoče, korakati k velikemu in zaželjenemu delu preprečenja bodočih vojen. V danem trenutku bode rada pripravljena, skupno z Združenimi državami Amerike posoditi svoje sodelovanje uresničenju te naloge.

(Skoraj popolnoma ednaki odgovor podala je Ameriki tudi naša zaveznica Nemčija).

Angleška proti miru.

Prvi angleški minister Lloyd George je imel sledeči govor:

Poslanska zbornica je pozdravila Lloyd Georgea z glasnim odobravanjem. Lloyd George je v svojem govoru izvajal tele misli: Izmena misli o nemški noti se še ni vr-

šila, pač pa o govoru nemškega državnega kancerja. Veseli me, da morem reči, da smo bili vsi — vsak zase — istih misli. Veseli me, da sta Francoska in Rusija prvi odgovorili. V imenu angleške vlade ta odgovor krepko podpiram.

Mož ali skupina ljudi, ki bi brez tehtnega vzroka hotela podaljšati sedanji strašni boj, bo imela na vesti strašni zločin, ki bi ga s celim oceanom ne mogel oprati. Ni prvič, da pomagamo vreči vojaški despotizem. Spominjam na enega največjih teh despotov. Če se mu je pri izvedbi njegovih ničvrednih namenov zdelo umestno, se je zelo rad posluževal sredstva, nastopiti v maski mirovnega angla. Enkrat so bili naši predniki tako ukanjeni in oni sami in Evropa so to bridko obžalovali. Oni despot je porabil dobljeni čas, da je pripravil čete za še hujši napad na svobodo Evrope.

Zato nas sedanja notavznemirja. Predno se v ugodnem zmislu bavimo s povabilom, moramo vedeti, da je Nemčija pripravljena pritrditi edinim določilom, pod katerimi je mogoče doseči in ohraniti mir v Evropi. Ta so: Popolna vzpostavitev, popolno zadoščenje in uspešne garancije. Pravi zmisel govora državnega kancerja pa to odklanja.

V polemiki proti noti vpraša: Kako je spoštovala Nemčija pravice drugih narodov v Belgiji in Srbiji? Ta nota in govor dokazuje, da se nasprotnik še ni naučil navadnega abc spoštovanja pravic drugih. Ali ne bo potem, če sedaj skrupucamo mir, oholi duh pruske vojaške kaste prevladoval? (Pritrjevanje.) Fraze v noti so preračunane na to, da zapeljejo nemški narod, da prenaša načrte pruske vojaške kaste, ki je vedno stremila za tem, storiti konec narodnemu obstoju Nemčije in svobodi njegovega narodnega razvoja.

Zavezniki so pričeli vojno, da branijo Evropo pred napadom pruskega vojaškega gospodstva, končati jo morajo z edinim koncem, ki jamči, da pruska vojaška kasta ne bo nikdar več motila miru Evrope. (Pritrjevanje.) Odkar je v rokah te kaste, je bila Pruska vedno hud, ohol, grozeč, železožerski, pogodbe teptajoči sosed, ki je pokrajino za pokrajino jemal svojim slabotnim sosedom. Bila je vedno nemiren in neprijeten sosed v Evropi. Celo mi, ki nas ščiti široko morje, vemo, kako vznemirjujoči faktorji so bili Prusi z neprestano grožnjo na morju. Kruta nespamet bi bila, če bi sedaj ne gledali na to, da se to rožljanje z orožjem, to ogrožanje vseh miroljubnih državljanov smatra kot napad na mednarodno pravo.

Zato hočemo počakati, da slišimo, katere pogoje in garancije nudi nemška vlada. Do tedaj pa hočemo rajši zaupati v nezlomljeno vojsko.

Lloyd George je nato govoril o potrebi izpopolnitve mobilizacije, da se pospeši zmaga in mir. Položaj ni grozeč, pač pa resen. Rumunski neuspeh je bila nesreča, ne izpreminja pa temeljev vojne. Upati je celo, da bo imel dobre posledice, ker je pokazal napake organizacije.

Glede sestave kabineta se je minister-ski predsednik skliceval na krepko sodelovanje delavstva.

Glede živilskega problema je naglašal, da je svetovna žetev odpovedala in da je bila angleška žetev majhna. Treba je vzeti produkcijo in razdelitev pod kontrolo, obenem pa se mora ves narod odpovedati luksusu in potratnemu življenju. Vlada smatra za potrebno drastična sredstva in bo v kratkem naznanila svoj načrt.

Glede kolonij je izjavil, da namerava v kratkem sklicati državno konferenco, da predloži dominionom ves položaj.

Odnosa med zavezniki samimi zahtevajo več skupnega posvetovanja. Končno je izjavil Lloyd George, da je bila ena najbolj bolečih izkušenj njegovega življenja, da se je moral ločiti od Asquitha.

Nato je govoril Asquith iz najsprejnejše klopi opozicije, ter izjavil, da je njegova edina želja, dati na razpolago vse svoje izkušnje.

V ostalem je podal pregled vprašanj,

ki jih je morala vlada rešiti od početka vojne na polju uprave, plovstva in gospodarstva z ozirom na vojno.

Zelo mnogo ljudi

trpi vsled zaprtja ali lenivosti čreves in je samo znamenje zaničnosti, če se nič ne poskrbi za odpravo tega zla. Kdor se pa že odloči za uporabo odvajalnega sredstva, naj si izbere tako, ki bo imelo uspeh. Izbera ni težka. Industrija proizvaja celo vrsto odvajalnih sredstev in raznih kemikalij, nadalje so na razpolago razne rudniške vode in konečno rastlinska odvajalna sredstva, ki obstoje iz zelišč. Znano je, da se rastlinske snovi najlažje prilagode človeškemu organizmu, da je njih učinek najbolj lagoden in da se učinkujejo niti dražeče, niti slabše. Med rastlinskimi odvajalnimi sredstvi gre prvo mesto korenini rabarbare in so baš radi tega Fellerjeve rabarbare kroglice z zn. „Elsa“-kroglice najbolj priljubljene. Vzbujajo tek in pospešujejo prebavo, poprečujejo kolcanje, krče v želodcu in gorečico, ne slabe čreves in jih tudi ženske in otroci radi zavživajo. Predvojne cene: 6 steklenic pošlje za 4 krone 40 vin. Iekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg šte. 241 (Hrvatsko). 501

Kronanje cesarja Karla na Ogrskem.

Zadnje dni tega leta se vrši v Budimpešti slavnostno kronanje cesarja Karla za ogrskega kralja. Na Ogrskem se morajo ravnati še po starih šegah in ceremonijah, katerih program je glasom „Budimpeštvske korespondence“ sledeči:

Dan kronanja imata obe zbornici skupno kronanje, ki se prične ob 6. uri zjutraj v poslanski zbornici. Nato odidejo člani državnega zbora v cerkev v trdnjavi Budim, kjer se vrši kronanje. Tam se zbere vsi oni, katerim so prostori v cerkvi rezervirani, nadvojvodinje, nadvojvode, dvorne dame, papežev nuncij, zbor diplomatov, duhovniki in dostojanstveniki.

Kralj in kraljica se odpeljata iz dvora ob 9. v osemvprednem gala-vozu, na obeh straneh dvorni lakaji peš in ogrska garda na konjih, drugi udeležniki v vozovih. Sprevod gre preko trga Szent György, skozi ulico Szent György, čez trg Dizs in cesto Tárnok na trg Szentháromság, pred cerkev, pred katero stoji stotinja honvedov. Ob vходу v cerkev sprejme vladarsko dvojico primas na čelu duhovščine ter jima izroči križ in blagoslovljeno vodo, nakar vstopita vladarja s premstvom na desni strani v takozvano kapelico Loretto, kjer so pripravljene insignije in krona. Po razporedbi v cerkvi stopita kralj in kraljica skozi glavna vrata ter sedeta pred sanktuarijem na prestol, na obeh straneh nosilci insignij in ednajst zastavonoš.

Prične se božja služba in kronanje. Primas in od državnega zbora izvoljeni nadomestni palatin posadita na stopnicah glavnega oltarja klečečemu vladarju krono na glavo. Kraljica ne dobi krone, marveč se palatinov namestnik in primas samo dotakneta njene rame.

Med tem oddaja stotinja honvedov salve, katerim odgovarjajo topovi na gori Gellért in zvonomi vsega mesta. Godba svira Listovo mašo »Kronanje«.

Po božji službi se vrne kraljica z lastnim ožjim spremstvom na dvor in prične se ceremonija povzdige v viteze zlate ostroke za take, ki so se izkazali na bojiščih. Kralj, sedeč na prestolu, se dotakne z mečem sv. Stefana rame izvoljenega, ki ga pokliče namestnik judicis curiae in minister na kraljevem dvoru.

Po tej ceremoniji odidejo vsi navzoči iz cerkve po cesti, pregrnjeni z rdečo-belo-zelenim blagom do prisežne estrade. Kralj, za njim namestnik vrhovnega hlevarja z golim mečem in škof z apostolskim križem primas in nadškof iz Kalosce, namestni palatin in predsednik obeh zbornic stopijo na estrado. Križ v levici, dvigajoč tri prste desnice, obrnjen proti vzhodu, priseže kralj na ustavo.

Za tem zakliče namestnik palatina »Eljen a király!« (Živel kralj!) Zopet salve pušk in topov.

Kralj se na to vrne s spremstvom v cerkev, zunaj pa se sestavi sprevod h kraljevskemu griču.

Sprejaj huzarji, nato odposlanstva municijev, člani državnega zbora in ogrski in skupni ministri peš, nato na konjih ogrski glasnik, ednajst zastavonoš, ogrski vrhovni vratar, zastavniki z insignijami, namestnik palatina, nadvojvode; za njimi kralj, nekoliko sprejaj škof z apostolskim križem, na levi namestnik najvišjega hlevarja z golim mečem, za kraljem najvišji dvornik, najvišji komornik, kapitan telesne garde in generalni adjutant, na obeh straneh gardisti in na koncu čete ogrske telesne garde, nato v vozovju oba kraljevska komisarja, oba varuha krone in duhovništvo, končno eskadrona huzarjev.

Na trgu Szent György se ustavi sprevod pred kraljevim gričem in se razporedi. Kralj jaha na grič ter zamahne z mečem sv. Stefana na štiri dele sveta, nakar se kralj vrne na dvor.

Tam je pripravljena kraljevska gostija. Kralj in kraljica imata poseben prostor na estradi, z njimi primas, papežev nuncij, nadškof iz Kalosce in palatinov namestnik. Strežajo jim najvišji točaj in najvišji mizni strežaj, oba izvoljena iz državnega zbora. Po kraljevski gostiji se umakneta vladarja v ožjem spremstvu v notranje prostore.

Obe zbornici nadaljujeta nato skupno sejo ter končata kronanje s protokolom.

Popoldne se vrši poklonitev na dvoru. Pred kronanjem se vrše že dva dni poprej ceremonije prenosa insignij, kar se ponovi v obratnem redu po kronanju.

Izpred sodišča.

Mladi zločinec.

Maribor, 22. decembra. 20-letni v Mariboru rojeni trgovski pomočnik Oto Jahn se je moral zaradi tatvine, poneverbe in goljufije pred sodnijo zagovarjati. Vinotičen Francu Roth v Rotweinu ukradel je 1400 kron, od katerih so mu en bankovec za 1000 kron pravočasno nazaj vzeli. V Eisenerzu je bil že preje delavcem nabrani denar za živila v znesku 195 K poneveril. Tudi krčmarici Chum u poneveril je 140 K. Sodnija je obsodila mladega zločinca na 10 mesecev težke ječe.

„Anglež“ — žalitev.

Frankfurt, 20. decembra. Pred sodnijo v Bergenu je bil neki drožist obsojen na 30 mark denarne globe, ker je nekega poljskega čuvaja žalil z besedo „Engländer“ (Anglež). Sodnija je rekla, da se Anglija danes ne ozira na človeško čast in poštenje in da je torej beseda „Anglež“ obenem očitanje prostaštva in ničvrednosti.

Iz tajne razprave.

Gradec, 22. decembra. Pred tukajšnjo deželno sodnijo se je imel zagovarjati 38-letni duhovnik Alojz M. Morehl iz Stivola zaradi zločina nenravnosti zoper naturu po § 129b ter oskrumbe po § 128 in zločina zapeljavanja k nečistosti po § 132 k. p. Bil je v zmislu teh paragrafov obsojen na 18 mesecev težke ječe z enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

Navijanje cen.

Celovec, 21. decembra. Dne 14. aprila se je proti tovarnarju mila Pavlu Hatheyer in trgovskemu nastavljenju Fritzu Fell dokončala razprava zaradi navijanja en pri žajfi in fižolu. Sodnik je obsodil Hatheyera na dva meseca strogega zapore in 2000 kron globe, Fella pa na šest dni strogega zapore in 1500 K globe. Proti tej razsodbi se je vložil priziv. Pri tej prizivni razpravi je bila cela vrsta novih prič zaslišana. Sodba se je spremenila tako-le: Pri Hatheyeru je bila kaznen spremenjena na en mesec strogega zapore in 2000 kron globe, pri Fellsu pa se je prvo razsodbo potrdilo. V vtemeljevanju je predsednik naglašal, da se pri splošni draginji pri kupčiji mora gotovi dobiček doseči, ne pa 3- do 4-krat toliko, kolikor znaša napetost med nakupovalno in prodajalno ceno.

Cenjeni naročniki

se prosijo, ob koncu sedanjega leta, da naj blagovolijo naročnino takoj vposlati, ker je naročnina pri nas kakor pri vseh časopisih vnaprej plačati.

V novem letu 1917 stane naročnina za celo leto:

v Avstriji K 5—
v Nemčiji „ 7—

Na Ogrskem (Hrvatskem, Slavoniji, v Bosni in Hercegovini) stane naš list K 6:50; iz teh dežel pa se ne sme denar na nas naravnost pošiljati; kdor hoče v teh deželah „Štajerca“ v novem letu dobivati, mora iti k svoji pošti in tam „Štajerca“ plačati.

Pristaši in prijatelji! Delujte z vsemi močmi za razširjenje našega lista.

Razno.

Cenjeni naročniki. Konec leta prihaja in usojamo si uljudno cenjene naročnike vabiti na zopetno naročenje „Štajerca“. V tem letu, kakor že preje je naš list dokazal, da je najboljši zagovornik ljudskih pravic, pa tudi najzvestejše glasilo avstrijskega